

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קסה ע"א-ב
סוד סגולת תענית חלום בשבת

תִּיאֻבְתִּיהָ דְהָהוּא עֲלָמָא עֲלָאָה, לְגַבֵּי הָאִי
 אֲתָר, כְּדִכּוּרָא דְתִיאֻבְתִּיהָ תְדִיר
 לְגַבְיָהּ דְנוֹקְבָא. כִּד מְלָכָא עָאל לְגַבֵּי מִטְרוּנִיתָא,
 אֲשַׁכַּח לָהּ בְּעַצְיָבוּ, כִּדִּין כָּל מָה דְאִיהִי בְעָאָת,
 כִּידְהָא אֲתַמְסֵר, וְהָהוּא בַר נָשׁ, וְהָהִיא צְלוּתָא,
 לָא אֲהֵדֵר בְּרִיקְנִיָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חַיִּים ^(ד)
 עָלֶיהָ. ^(קס"ה ע"ב) זַכָּאָה חוֹלְקִיָה דְהָהוּא בַר נָשׁ,
 דְאֻשִׁיד דְמַעִין קָמִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּצְלוּתִיהָ.

כְּגֻוּנָא דָא בְשַׁבַּת, מָאן דִּיתִיב בְּתַעֲנִיתָא בְשַׁבַּת,
 מִגּוֹ צַעֲרִיָה אֲחִזֵּי עַצְיָבָא, וּבְשַׁבַּת שְׁלֵטָא
 הָהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה, הָהוּא דְאֲתַחֲזִי בְחֻדָּהּ, וְאִיהִו
 חֻדָּהּ וְחֻדֵי לְכָלָא. הָהוּא דִּיתִיב בְּעַצְיָבוּ, כְּגֻוּן
 דְאִיהִו שְׁלֵטָא, אֲפִיק לְהָהוּא בַר נָשׁ מִהָהוּא
 עוֹנֵשָׁא דְאֲתַגְזֹר עָלֶיהָ, וְהָא אֲתַמֵּר, סְלוּ: הָבוּ יָקָר,
 וְרוּמְמוּ לְהָהוּא דְרוּכְב בְּעַרְבּוֹת, דְאִיהִו חֻדָּהּ וְחֻדֵי
 כָּלָא, רְקִיעָא עַל גַּבֵּי חִיּוֹתָא בִּי"ה שְׁמוֹ וְדָאִי, דְהָא
 כְּהָהוּא אֲתָר שְׁמָא דָא אֲתַכְּלִיל. וְעֲלוּ לְפָנָיו, כְּגֻוּן
 דְלָא אֲצַטְרִיךְ לְאַחֲזָאָה קָמִיָה עַצְיָבוּ, כְּמָה
 דְאֲתַמֵּר.

תְּשׁוּקַת אוֹתוֹ הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן לְמָקוֹם הַזֶּה, כְּזִכְר
 שְׁתְּשׁוּקָתוֹ תָּמִיד אֶל הַנִּקְבָּה.
 כְּשֶׁנִּכְנַס הַמֶּלֶךְ לַגְּבִירָה
 וּמוֹצֵא אוֹתָהּ בְּעַצֵּב, אִז כָּל
 מָה שֶׁהִיא רוֹצֵה, נִמְסָר
 בְּיָדֶיהָ, וְאוֹתוֹ אָדָם וְאוֹתָהּ
 תִּפְלָה לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם,
 וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עָלָיו.
 אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שָׁל אוֹתוֹ אָדָם
 שֶׁשׁוּפָה דְמַעוֹת לְפָנָי הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּתִפְלָתוֹ.

כְּמוֹ זֶה בְּשַׁבַּת, מִי שִׁיּוֹשֵׁב
 בְּתַעֲנִית בְּשַׁבַּת, מִתּוֹךְ צַעֲרוֹ
 מֵרָאָה עַצֵּב, וּבְשַׁבַּת שׁוֹלֵט
 אוֹתוֹ רְקִיעַ עֲלִיּוֹן, אוֹתוֹ
 שֶׁנִּרְאָה בְּשִׂמְחָה, שֶׁהוּא
 שִׂמְחָה וּמְשִׁיחַ לְכָל. אוֹתוֹ
 שִׁיּוֹשֵׁב בְּעַצֵּב, מְשׁוּם שֶׁהוּא
 שׁוֹלֵט, מוֹצֵיא אֶת אוֹתוֹ
 הָאָדָם מֵאוֹתוֹ הָעֲנָשׁ שֶׁנִּגְזֹר
 עָלָיו, וְהָרִי נֶאֱמַר סְלוּ - הָבוּ
 כְּבוֹד וְרוּמָמוֹת לְאוֹתוֹ
 שֶׁרוּכֵב בְּעַרְבּוֹת, שֶׁהוּא
 שִׂמְחָה וּמְשִׁיחַ לְכָל, הַרְקִיעַ
 שֶׁעַל גַּבֵּי הַחַיּוֹת בִּי"ה שְׁמוֹ
 וְדָאִי, שֶׁהָרִי בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
 הַשֵּׁם הַזֶּה נִכְלָל. וְעֲלוּ לְפָנָיו -

מְשׁוּם שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנָיו עַצֵּב, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.